Dosarul nr. 4-1560/2024
4-24066065-12-4-18062024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 iunie 2025 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintele ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
În lipsa:
Agentului constatator Mocanu Vladislav
Contravenientului *****
(procedura de citare a părților fiind legal efectuată)

examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza contravențională pornită în privința lui *****, IDNP: *****, domiciliată în mun. Chișinău, str. *****, în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

1. La data de 11 iunie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani, Mocanu Vladislav, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 295132, în privinţa lui *****, fiind reţinut în sarcina acestuia faptul că *la data de 23 aprilie 2024, aflîndu-se pe adresa mun. Chișinău, bd. Ştefac cel Mare 198, a ultragiat colaboratorii deocrotier a normelor de drept, și anume a jignit și amenințat onoarea și demnitatea lucrătorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție exprimate în scris prin plîngerea din 23.04.2024.*

2. La data de 17 iunie 2024, în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1 lit. c) din Codul contravenţional, prezenta cauza contravenţională, a fost expediată spre examinare conform competenţei în instanţa de judecată.

3. În ședinţă de judecată, părțile nu s-au prezentat în pofida citării legale a acestora, motiv din care, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (2) Cod contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia, cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

4. În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată reţine următoarele.

5. În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

6. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

7. Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, 63-66, 316—318, 320, 336 din acelaşi cod.

8. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

9. Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

10. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(l) Cod Contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

11. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

12. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

13. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

14. În asemenea situaţie, în vederea respectării garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 160795 din 1 aprilie 2024.

15. Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

16. Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ ad validitatem ”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

17. Aşadar, instanţa de judecată reţine că, **procesul verbal a fost întocmit şi perfectat în lipsa** făptuitorului, faptul confirmat prin semnătura ultimei la rubrica nr. 14, fiind contrasemnat de către un martorul asistent Brăiescu Nicolae, a.n. 1997, la rubrica nr. 15.

18. Subsecvent, din cercetarea actului menţionat, instanţa constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele care stabilesc identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

19. Totodată, agentul constatator a descris în conţinutul actului fapta contravenţională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune infra.

20. Mai mult ca atât, făptuitorul a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

21. În acelaşi context, instanţa reiterează că procesul verbal cu privire la contravenţie, în sensul art. 442 Cod Contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenţie este necesar de a fi descrisă fapta, în aşa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

22. Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravenţional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani al DP mun. Chişinău, Mocanu Veaceslav, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

23. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravenţional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

24. Totodată, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franţei, hotărârea din 7 septembrie 1999).

25. În această ordine de idei, instanţa remarcă că făptuitorul ***** este învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional.

26. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravenţional, instanţa de judecată reţine că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

- *raport privind înregistrarea contravenției din data de 17.05.2024;*
- *raport de conexare;*
- *raport;*
- *sesizare privind contravenția prevăzută de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional;*
- *plîngerea cet. ***** din data de 23.04.2024;*
- *citație;*
- *raport;*
- *citație;*
- *raport.*

27. În susţinerea poziţiei de nevinovăţie contravenientul nu a prezentat nici o probă.

28. Instanţa subliniază astfel că, fapta contravenţională săvârşită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator şi a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 295132 din 11 iunie 2024.

29. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator, iar potrivit celor constatate în ședința de judecată și din materialele prezentate, faptele contravenţionale, circumstanţele cauzei, încadrarea juridică a faptelor, normele materiale contravenţionale şi indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiilor – nu au un caracter contradictoriu.

30. Astfel, instanța de judecată constată cu certitudine veridicitatea și probarea învinuirilor formulate față de Vignna Igor, în baza probelor administrate la faza constatării faptelor contravenționale și cercetate în cadrul ședinței judiciare, iar faptele contravenţionale incriminate lui ***** de agentul constatator fiind corect calificate în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

31. În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar astfel, Curtea a stabilit anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

32. Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată constată astfel că ***** corect şi întemeiat a fost identificat ca o persoană

care a comis faptele incriminate, din care cauză şi va fi recunoscut vinovat de comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravenţional.

33. Articolul 353 alin. (1) Cod contravențional prevede răspundere pentru – ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnităţii procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, exprimată prin acţiune, verbal sau în scris, acțiuni care, se sancţionează cu amendă de la 10 la 25 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

34. La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

35. Circumstanțe atenuante sau agravante potrivit articolelor 42, 43 Cod contravențional, instanța nu a stabilit.

36. Astfel, instanţa de judecată ajunge la concluzia că probele apreciate fiecare în parte şi pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate lui *****, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 353 alin. (1) a Codului contravenţional.

37. Într-o altă ordine de idei, instanţa reţine că potrivit art. 30 alin. (1) Cod Contravenţional, (în vigoare la data comiterii faptei) prescripţia înlătură răspunderea contravenţională, alin. (2) prevede că, termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an, şi alin. (5) al aceluiaşi articol prevede că, termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii contravenţiei şi pînă la data rămânerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravenţională.

38. Concomitent, art. IV alin. (2) al Legii nr. 136 din 06.06.2024 - pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal şi a Codului contravenţional), trasează că, în cazul infracţiunilor sau contravenţiilor săvârşite până la intrarea în vigoare a prezentei legi, calcularea termenului de prescripţie se efectuează conform condiţiilor şi termenelor de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.

39. Prin urmare, în condiţiile speţei urmează a se reţine că fapta contravenţională a fost comisă la data de luna aprilie a anului 2024, iar în acord cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art.20-31.

40. Deci, cu referire la cele enunţate supra şi luând în considerare că de la data săvârşirii contravenţiei de făptuitor şi până la data examinării cauzei contravenţionale de către instanţa de judecată s-a scurs o perioadă de timp mai mare de 1 an, reţinînd astfel, că a intervenit termenul de prescripţie de atragere la răspunderea contravenţională.

41. Prin urmare, reieşind din faptul că a expirat termenul de prescripţie a răspunderii contravenţionale, prevăzut la art. 30 alin.(2) Cod Contravenţional, instanţa decide încetarea procesului contravenţional conform art. 441 alin.(l) lit. b) Cod Contravenţional.

42. Călăuzindu-se de prevederile art. 26 lit. d), art. 30 alin. alin. (1) şi (2), art. 395, art. 441 alin. (1) lit. b) şi alin. (2), art. 460, art. 461 şi art. 462 Codul contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

*****, IDNP: *****, se recunoaște vinovat de săvârşirea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa lui ***** în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie de atragere la răspundere contravenţională.

Hotărârea poate fî atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător **DENIS GUZUN**